

Överenskommelsen består av två huvuddelar:

1. Framtagande av en gemensam handlingsplan med analyser mellan kommuner och landsting.
2. Medel för utveckling av befintliga, eller start av nya, ungdomsmottagningar.

Stockholms stad och socialförvaltningen har för 2016 erhållit 18,6 mnkr för att planera åtgärder inom området psykisk hälsa och att finansiera framtagandet av en handlingsplan med analyser.

Socialförvaltningen föreslår att förvaltningschef ges delegation att hantera de medel inom *Uppdrag Psykisk hälsa* som Stockholms stad har erhållit.

Förvaltningen hade redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande daterat 1 juli 2016.

Beslutsordning

Ordföranden konstaterar att det finns ett förslag till beslut och det är förvaltningens. Ordföranden finner att nämnden beslutar enligt förvaltningens förslag.

§ 17

Förslag till program mot våld i nära relationer och hedersrelaterat våld och förtryck 2017-2020

Dnr 3.1.1-449/2015

Socialnämndens beslut

1. Socialnämnden godkänner förslaget till program mot våld i nära relationer och hedersrelaterat våld och förtryck 2017-2020.
2. Ärendet överlämnas till kommunstyrelsen.

Reservation

Vice ordföranden Andréa Ström m.fl. (M) och ledamoten Isabel Smedberg Palmqvist m.fl. (L) reserverar sig mot nämndens beslut till förmån för sitt eget förslag till beslut som redovisas nedan.

Ersättaryttrande

Ersättarna Stina Bengtsson (C) och Sofia Modigh (KD) hänvisar till Moderaternas och Liberalernas förslag till beslut.

Ärendet

Förslaget till nytt program mot våld i nära relationer och hedersrelaterat våld och förtryck innefattar en målstruktur med en övergripande vision samt fem långsiktiga mål med tillhörande delmål.

Programmets målgrupper är alla stockholmare (primärpreventivt arbete), våldsutsatta vuxna och barn samt personer som utövar våld.

Fokus i programmet är förebyggande arbete på olika nivåer, från tidiga insatser som bland annat baseras på ett normkritiskt förhållningssätt, till arbete som syftar till att redan förekommande våld ska upphöra. Våldsutsatta vuxna och barn ska få likställt stöd och skydd utifrån behov oavsett vart i staden de bor, exempelvis skyddat boende, samtalsstöd och möjlighet till skolundervisning för barn. Våldsutövare ska erbjudas likställt stöd oavsett var i staden de bor, vilket bland annat kan handla om motivationsarbete för att förändra sitt beteende och sluta utöva våld

I programmet framhålls vikten av samverkan inom staden och med externa aktörer, liksom att arbeta på flera arenor och olika nivåer parallellt.

Förvaltningen hade redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande daterat 27 juni 2016.

Förslag till beslut

Ordföranden föreslår att nämnden beslutar enligt förvaltningens förslag. Vice ordföranden Andréa Ström m.fl. (M) och ledamoten Isabel Smedberg Palmqvist m.fl. (L) föreslår att nämnden beslutar följande:

Vi yrkar på att socialnämnden ska

1. Delvis bifalla förvaltningens förslag
2. I övrigt anföra följande

Ett program mot våld i nära relationer och hedersrelaterat våld och förtryck är positivt och mycket välkommet. Vi konstaterar att förvaltningen har gjort ett gediget arbete med programmet och att det innehåller många bra förslag. Att utsättas för våld och förtryck är en inskränkning på människors frihet och integritet. Varje individ har rätt att leva och bestämma över sitt eget liv. När denna rättighet inte upprätthålls är det samhällets ansvar att agera och säkerställa att de grundläggande värdena i samhället bejakas.

Det är dock förvånande att majoriteten inte strävar efter ett blocköverskridande samarbete, dels för att programmet ska vara gällande över mer än en mandatperiod, dels krävs ett samarbete för ett mer långsiktigt och hållbart arbete. Det faktum att kompetens från utomstående aktörer saknas i programmet är också bekymmersamt. Civilsamhällets organisationer, myndigheter och experters kompetens är ovärderliga och behövs i arbetet för att motverka våld och förtryck.

Då majoriteten inte heller gett uttryck för att handlingsplaner ska upprättas, efterfrågar vi konkretion, analys samt en genomförandeplan i programmet. Till exempel måste begreppet ”behov” vid stödinsatser brytas ner, så att det blir tydligt både vem eller vilka som utgör hot och de risk- och sårbarhetsfaktorer som finns för den utsatte.

Det handlar även om att problematisera utmaningarna i Stockholms ytterstadsområde. Ett systematiskt förtryck av kvinnor är vanligt förekommande i områdena och därtill föreligger ett socioekonomiskt utanförskap. Unga kvinnor blir offer för hederskulturen, men även pojkar blir både förövare och offer när då de tvingas upprätthålla hedersnormer. Kvinnor och män som söker en fristad i Sverige ska inte mötas av samma förtryck som de en gång flydde ifrån.

Våld i nära relationer och hedersrelaterat våld och förtryck är något som kan drabba människor av olika könsidentitet och i alla åldrar. Även om våldet oftast utövas av män och det oftast är kvinnor som drabbas är det viktigt att inte fastna i det normtänkande i arbetet med att hjälpa dem som utsätts. Därför är det viktigt att ett program som detta genomsyras av normkritiskt tänkande. Vi saknar tydlighet kring detta i programmet. Även om programmet nämner män som utsätts för våld i nära relationer och unga män som utsätts för hedersrelaterat våld är det inte tillräckligt tydligt och genomsyrar inte programmet på det sätt som det borde. Det bör också stå att ”pojkar och män” kan utsättas för hedersrelaterat våld och förtryck. Vi kan dessutom konstatera att i listan över referenslitteratur finns inget av den forskning kring män som utsätts för våld nära relationer som har gjorts, till exempel på Göteborgs och Uppsala universitet. Vi noterar också att det inte någonstans står att människor som har utsatts för våld i nära relationer ska få det stöd de behöver oavsett könsidentitet. Det är anmärkningsvärt att en majoritet som i nämnden leds av Miljöpartiet, ett parti som länge med den äran har hållit fanan högt för att hjälpa utsatta män, inte levererar när det har möjligheten.